

ihho kossutab, ja keik puhusses ja kordas hoiab; keige eest misrop ja jälk ennast hoi da: sedda nõutakse nende käest, kes mitte üks, waid teiste seltsis tahtwad ellado. Harrimatta wisiid ja sündimatta tembus tewad innimest teiste melest alwaks; sepärrast ärgo harrinego neid ükski.

8) Jummal on sulle kui innimesele keelt annud rákida; õppi sest siis mõistlikult, selgeste ja lahkeste rákima. Sedda sa õppid, kui märkad, kuida teised mõistlikult, selgeste ja lahkeste rákiwad. Ärra tulle omma fõnnega teise fõnne wahhele; sest sedda tewad harrimattad, tored innimesed. Ärra anna enne wastust, kui küssitakse, ja siis rági meelt móda, ausaste ja wisakalt. Selge palje ja mõistlik fõnne on innimesse keigeparremad eestkostjad.

9) Et mõistlikult fõnneleda õppi lugema ja firjotama. Luggemisse läbbi õppime Jummala fanna ja innimeste mõtid tundma; firja läbbi anname teistele, kes meist kaugel on, teada, mis meie mõtleme.

Mõllemad tulletavad mele, mis muidu unustusse pâhhá olleks jánuud. Kesk ei mõista luggeda eggia firjotada, sedda pettefakse jaggedaste, ja kahhetseminne, fullo, kahjo ja pâhhandus on allati rummalusse palk. Luggemisse ja firjotamisega harrib innimenne omma mele mõistust, ja tewad mõllemad sedda kassoliseks issiennesele ja teistele.

10) Ar mast a omma maa d; sest seál olled sa omma ello, omma õppetust, omma wannemid, omma sõbro sanud; temma sees olled sa omma lapse ja noordusse töömsaid väivi näinud ja maitsnud. Õppi omma ma seadussid tundma, ja täida neid holega. Kesk omma ma kasso püab, se on issiennese ja omma wendade heateggija. Olgo siis so melest kallis, mis rahwast walgustab ja tedda liggimale aitab Jummala ja Jesusse Kristusse pole, nenda kui kolid ja rahwa õppetussed, waimolikkud ja waimolikult firjotud ramatud, n. t. s.

11) Õppi aegfaste tundma, miks. pârrast siin ilmas olled, ja mis sa